

REPUBLIKA E SHQIPËRISË
KOMISIONERI PËR MBROJTJEN NGA DISKRIMINIMI

Nr.439/1 prot.

Tiranë, më 28. 03. 2024

V E N D I M

Nr. 86, datë 28. 03. 2024

Bazuar në nenin 32/1/a dhe nenin 33, të ligjit nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi mori në shqyrtim ankesën nr. 42 Regj., datë 13.03.2024, të shtetasit A. D., kundër Drejtorisë së Përgjithshme të Policisë së Shtetit dhe Komisionit për ngritjen në gradën “Komisar”, në të cilën pretendohet për diskriminim për “çdo shkak tjetër”.

Në përfundim të shqyrtimit paraprak të ankesës, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi¹,

K O N S T A T O I:

I. Parashtrimi i fakteve sipas subjektit ankues.

Bazuar në parashtrimet si dhe dokumentacionin e përcjellë pranë KMD-së nga subjekti ankues, parashtrohet ndër të tjera se: *“Unë jam punonjës i Policisë së Shtetit prej 25 vitesh, pra N/Komisar A. D., specialist hetimi në Seksionin e ZMPKT, në DVKM², Durrës dhe ankimi im konsiston në skualifikimin për ngritjen në gradën “Komisar”, duke më privuar nga një e drejtë, e njohur dhe e mbrojtur në Kushtetutë, dhe në ligjin “Për Policinë e Shtetit”*

Me urdhërin nr. 499, dt. 01.06.2021 të Drejtorit të Përgjithshëm të Policisë së Shtetit, ndryshuar me urdhërin nr. 1708, dt. 16.11.2023, “Për hapjen e fazës së aplikimeve për konkurimin për fitimin e gradës “Drejtues i parë”, “Drejtues”, “Kryekomisar” dhe “Komisar”, Urdhërin nr. 195/2, dt. 14.02.2024, “Për ngritjen e komisioneve të gradimit, për fitimin e gradës “Drejtues i Parë”, “Drejtues”, “Kryekomisar”, “Komisar”, të Drejtorit të Përgjithshëm të Policisë së Shtetit, në përfundim të shqyrtimit të dokumentacionit të kandidatëve, vlerësimit administrativ dhe vlerësimit të performancës, Komisioni i gradimit për gradën “Komisar”, me vendimin nr. 502/13, dt. 11.03.2024, në faqen 33, 2.2, me numër rendor 5, janë të dhënat e mia dhe është vendosur për skualifikimin tim, me arsyetimin se nuk plotësoj kriteret për konkurim (refuzuar/hequr CSP³).

Për sa më sipër, ju informoj se:

¹ Në vijim do t'i referohemi me akronimin: KMD.

² Shkurtesë e Drejtoria Vendore për Kufirin dhe Migracionin

³ Shurtim i “Cerfifikatë e Sigurisë së Personelit”.

- kam dorëzuar dokumentet dhe jam në pritje të pajisjes me CSP, e cila për arsye të ndryshme mund të jetë gati për një kohë të shkurtër (2-3 javë ose 4-6 muaj), që nuk varen nga unë;
- nuk ka lidhje CSP, me funksionin që unë kam aktualisht, pra duhet një funksion që detyrimisht kërkon pajisje me CSP;
- në nenin nr. 13, në urdhërin 1708, dt. 16.11.2023, “Për hapjen e fazës së aplikimeve për konkurimin për fitimin e gradës “Drejtues i parë”, “Drejtues”, Kryekomisar” dhe “Komisar”..., të Drejtorit të Përgjithshëm të Policisë së Shtetit, ka parashikuar ...skualifikim për kandidatët të cilëve u është refuzuar CSP, ndërkohë që as ligji “Për Policinë e Shtetit” dhe as Rregullorja e Policisë së Shtetit nuk ka një kufizim ose përcaktim të tillë;
- përcaktimi në Rregulloren për gradat, ka tejkaluar ligjin dhe VKM nr. 750/2015, neni 184, ku kërkohet pajisja me CSP, por kur ka lidhje me funksionin, për personat që pranohen në Policinë e Shtetit.

Kam njëzet e pesë vite në Policinë e Shtetit, duke dhënë kontributin tim modest në pozicionet e punës ku kam shërbyer dhe skualifikimi për ngritjen në gradën “Komisar”, është bërë në mënyrë të padrejtë, duke më mohuar dhe demotivuar për punën dhe sakrificat e mia në vite.

Nëse më lejoni kërkoj nga ana juaj, ndihmë për rivendosjen e të drejtes time të mohuar padrejtësisht.

Në ligjin nr.108/2014 “Për Policinë e Shtetit” dhe në Rregulloren për Policinë e Shtetit, nuk ka në asnjë nen, ku të ketë specifikuar që mos pajisja me certifikatë sigurie (CSP) të jetë kusht për konkurimin për ngritjen në gradë.

Në VKM nr. 750/2015, neni 184, kërkohet pajisja me CSP, por ka lidhje me funksionin, për personat që pranohen në Policinë e Shtetit dhe jo për mua që kam 25 vite në Policinë e Shtetit!

Në dt. 12.01.2023, me shkresë nga AMP, Tiranë, jam njoftuar për refuzim të CSP. Duke patur bindjen e plotë se refuzimi është bërë në mënyrë subjektive, në datë 25.01.2023, i jam drejtuar me një “Ankesë”, në formë shkresore, Ministrit të Brendshëm, B. Ç. dhe kam paraqitur padi civile në Gjykatën Administrative Tiranë, për të cilën jam në proces të shqyrtimit gjyqësor.

Megjithatë kam plotësuar afatin një vjeçar për të riaplikuar për CSP, sipas Vendimit numër 188, datë 04.03.2015, “Për miratimin e rregullave për sigurimin e personelit”, neni 29 dhe në datën 27.02.2024, kam dorëzuar dokumentet e pajisjes me CSP, në AMP⁴, Durrës dhe jam në pritje”.

Në përfundim të shqyrtimit të ankesës së tij, subjekti ankues kërkon nga Komisioneri, konstatimin e diskriminimit nga ana e Drejtorisë së Përgjithshme të Policisë së Shtetit dhe Komisionit për ngritjen në gradën “Komisar”. Gjithashtu, ankuesi kërkon që Komisioni për ngritjen në gradën “Komisar”:

- të rishikojë vendimin dhe ta pranojë atë si konkurrent për gradën “Komisar”;
- ose të pezullojë procesin e konkurimit.

⁴ Shkurtrim i “Agjencia e Mbikqyrjes Policore”.

- Pas shqyrtimit paraprak të ankesës, ankuesi është kontaktuar nga Komisioneri nëpërmjet e-mailit, me datë 25.03.2024 dhe i është kërkuar të plotësojë kriteret formale të ankesës, duke depozituar prova dhe fakte lidhur me shkakun e diskriminimit të pretenduar “*çdo shkak tjetër*”, në mënyrë që të evidentohet se cila është karakteristika, apo veçantia që mbart dhe që prezumohet se ka ndikuar në kryerjen e sjelljes diskriminuese të pretenduar.

Në përgjigje të kërkesës të mësipërme, ankuesi përmes e-mail-it datë 25.03.2024, ka sqaruar ndër të tjera se: “*Në lidhje me sa kërkohet për vazhdimin e procedurave të ankimit të bërë nga ana ime, ju sqaroj se në njoftimin e Komisionit të Gradimit me shkresë nr. 1/169, dt.13.03.2024, bëhem me dije jo individualisht për skualifikimin tim për shkak të refuzimit që më është bërë për certifikatën e sigurisë. Pas kësaj kam bërë ankimim në datën 12.03.2024, drejtuar Komisionit të Apelimit. Komisioni i Apelimit me shkresë nr. 1/727, dt. 19.03.2024, më ka skualifikuar me arsyetimin duke u bazuar te neni 55, i ligjit 108/2014, “Për Policinë e Shtetit”.*

...po të shikoni kushtet dhe kriteret e nenit 55, të ligjit nr.108/2014, “Për Policinë e Shtetit”, nuk ka të shkruajtur në asnjë rresht, apo kriter, kushtin e skualifikimit për ngritje në gradë për arsye të refuzimit apo pajisjes me certifikatë sigurie.

Kam afro 25 vite në Policinë e Shtetit dhe nuk e kam gjetur akoma shkakun e diskriminimit”.

II. Nga shqyrtimi paraprak i ankesës, u konstatua se:

Në nenin 1 të ligjit nr. 10221, datë 04.02.2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, të ndryshuar, përcaktohet se: “*Ky ligj rregullon zbatimin dhe dhe respektimin e parimit të barazisë dhe mosdiskriminimit në lidhje me racën, etninë, ngjyrën, gjuhën, shtetësinë, bindjet politike, fetare ose filozofike, gjendjen ekonomike, arsimore ose shoqërore, gjininë, identitetin gjinor, orientimin seksual, karakteristikat e seksit, jetesën me HIV/AIDS, shtatzëninë, përkatësinë prindërore, përgjegjësinë prindërore, moshën, gjendjen familjare ose martesore, gjendjen civile, vendbanimin, gjendjen shëndetësore, predispozicionet gjenetike, pamjen e jashtme, aftësinë e kufizuar, përkatësinë në një grup të veçantë, ose me çdo shkak tjetër”.*

Diskriminimi përkufizohet nga ligji 10221/2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, i ndryshuar, në nenin 3, pika 1, si: “*Çdo dallim, përjashtim, kufizim ose preferencë, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji, që ka si qëllim ose pasojë pengesën ose bërjen e pamundur të ushtrimit në të njëjtën mënyrë me të tjerët, të të drejtave e lirive themelore të njohura me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, me aktet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, si dhe nga ligjet në fuqi”.*

Në bazë të nenit 7, të ligjit nr. 10221/2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, të ndryshuar, mbrojtja nga diskriminimi garantohet ndaj çdo veprimi ose mosveprim të autoriteteve publike ose të personave fizikë a juridikë që marrin pjesë në jetën dhe sektorët publikë ose privatë, që krijojnë baza për mohimin e barazisë ndaj një personi apo grupi personash, ose që i ekspozon ata ndaj një trajtimi të padrejtë dhe jo të barabartë, kur ata ndodhen në rrethana të njëjta ose të ngjashme, në krahasim me persona të tjerë ose grupe të tjera personash.

Diskriminimi karakterizohet nga trajtimi i diferencuar, pra duhet të demonstrohet se viktima e pretenduar është trajtuar në mënyrë më pak të favorshme për shkak të një karakteristike që përfshihet në “shkakun e mbrojtur”. Trajtimi më pak i favorshëm përcaktohet me anë të krahasimit ndërmjet viktimës së pretenduar dhe një personi tjetër në një situatë të ngjashme, i cili nuk posedon karakteristikën e mbrojtur.

Parimi i barazisë para ligjit dhe i mosdiskriminimit, sanksionohet nga Kushtetuta në nenin 18, si një parim i përgjithshëm që përshkon të gjitha të drejtat dhe liritë themelore të njeriut, prandaj ai duhet të gjejë shprehjen e tij në të gjithë legjislacionin shqiptar si dhe të zbatohet nga të gjithë, si nga institucionet edhe nga individët. Gjykata Kushtetuese në disa vendime të saj ka interpretuar nenin 18 të Kushtetutës, si dhe ka theksuar se parimi i barazisë synon që të gjithë të jenë të barabartë në ligj dhe përpara ligjit, jo vetëm në të drejtat themelore të parashikuara në Kushtetutë por edhe në të drejtat e parashikuara nga ligjet e tjera në fuqi. Gjykata është shprehur se: *“Barazia në ligj dhe para ligjit nuk do të thotë që të ketë zgjidhje të njëllajta për individë ose kategori personash që janë në kushte objektivisht të ndryshme. Barazia përpara ligjit dhe në ligj presupozon barazinë e individëve që janë në kushte të barabarta”, si dhe “Vetëm në raste përjashtimore dhe për shkaqe të arsyeshme dhe objektive mund të përligjet trajtimi i ndryshëm i kategorive të caktuara që përfitojnë nga kjo e drejtë”⁵*

Neni 14 i Konventës Evropiane për Drejtat e Njeriut (KEDNJ), ndalon diskriminimin në gëzimin e të drejtave dhe lirive të përcaktuara në të, ndërkohë që Protokollin 12-të i KEDNJ-së, i cili është ratifikuar nga Shqipëria, ndalon diskriminimin në lidhje me “gëzimin e çdo të drejte të parashtruar nga ligji” dhe kështu ofron mbrojtje më të madhe se sa neni 14, i cili lidhet vetëm me të drejtat e garantuara nga KEDNJ-ja. Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut (GJEDNJ), në mënyrë të vazhdueshme ka interpretuar se “diskriminimi” do të thotë që të trajtosh ndryshe pa një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, persona të cilët ndodhen në situata të ngjashme dhe diferenca në trajtim, nuk bazohet në ndonjë justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, domethënë, se trajtimi i diferencuar nuk ndjek një qëllim legjitim dhe nuk ekziston një marrëdhënie e arsyeshme të proporcionalitetit ndërmjet mjeteve të përdorura dhe qëllimit që synohet të realizohet. Sipas GJEDNJ, e drejta për të mos u diskriminuar e garantuar nga KEDNJ, gjithashtu çënohet kur pa një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm shtetet dështojnë që të trajtojnë ndryshe personat situata e të cilëve objektivisht e ndryshme.

Në thelb të diskriminimit, është trajtimi i diferencuar dhe më pak i favorshëm, i shfaqur qoftë në formën e *dallimit, kufizimit, përjashtimit ose preferencës* dhe që ka për bazë një nga shkaqet e mbrojtura nga ligji. Pra, jo çdo diferencë në trajtim apo trajtim më pak i favorshëm gëzon mbrojtje nga ligji. Mbrojtja nga diskriminimi sipas ligjit garantohet vetëm për ato diferenca në trajtim apo trajtime më pak të favorshme që kanë për bazë një nga shkaqet e mbrojtura. Në mungesë të një shkakut të mbrojtur, jo çdo diferencë në trajtim apo trajtim i pafavorshëm konsiderohet diskriminim sipas ligjit, por vetëm ato që nuk kanë një justifikim objektiv dhe të

⁵ Shih vendimet nr.39, datë 16.10.2007, nr. 4 datë 12.02.2010, nr. 34, datë 20.12.2015, të Gjykatës Kushtetuese.

arsyeshëm. Pra, nëse për diferencën në trajtim konstatohet se ka një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, atëherë trajtimi ndryshe është i përligjur dhe nuk është i ndaluar nga ligji.

Në informacionin e përcjellë nga subjekti ankues pranë Komisionerit, është përcaktuar si shkak diskriminimi “çdo shkak tjetër”. Subjekti ankues në rastin në fjalë nuk ka paraqitur asnjë dokument apo provë, për të vërtetuar se diskriminimi i pretenduar ka ndodhur si pasojë e ndonjë karakteristike individuale specifike.

Dokumentimi i tyre është thelbësor në çështjen e provimit të “shkakut” për të cilin subjekti ankues pretendon se si pasojë e posedimit të tij i kanë ardhur më pas të gjitha pasojat e pretenduara. Në rastin e mosprovimit e mosdokumentimit të “shkakut”, nuk mund të dilet në përfundimin se paligjshmëritë e pretenduara nga subjekti ankues lidhen pikërisht me këto “shkaqe”.

Në këtë kontekst, Komisioneri për të vlerësuar nëse pretendimet e subjektit ankues për trajtim të pabarabartë apo të padrejtë e të pafavorshëm nga ana e Drejtorisë së Përgjithshme të Policisë së Shtetit dhe Komisionit për ngritjen në gradën “Komisar”, vijnë për shkakun e pretenduar, duhet që fillimisht ky shkak të jetë provuar e dokumentuar para KMD-së, si shkak i njohur e parashikuar nga LMD-ja.

LMD, ofron mbrojtje dhe rregullon zbatimin dhe respektimin e parimit të barazisë në lidhje me një listë të hapur shkaqesh⁶. Në nenin 1, ligji liston një sërë shkaqesh për të cilat garantohet mbrojtja nga diskriminimi, por mbyllet me përcaktimin se ligji merr në mbrojtje edhe shkaqe të tjera që nuk janë listuar në nenin 1.

Neni 1, i këtij Ligji është në linjë edhe me parashikimet e nenit 14 të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive Themelore të Njeriut (KEDNJ-së), e cila sanksionon mbrojtjen nga diskriminimi bazuar në një listë të hapur shkaqesh⁷.

Në mungesë të një praktike kombëtare, Komisioneri i referohet praktikës gjyqësore të Gjykatës Evropiane të të Drejtave të Njeriut (GJEDNJ). Ky referim bëhet duke mbajtur parasysh, hierarkinë e normave juridike të sanksionuar në nenin 116 të Kushtetutës, i cili sanksionon epërsinë e të drejtës ndërkombëtare të ratifikuar nga Republika e Shqipërisë mbi ligjet e brendshme. Në referim edhe të evokimit që i bëhet Konventës në nenin 17/2 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë, ajo merr një status kushtetues në të drejtën tonë të brendshme. Për rrjedhojë edhe praktika e Gjykatës Evropiane të të Drejtave të Njeriut, me anë të të cilës bëhet interpretimi i Konventës, ka fuqinë e Konventës.

---

⁶ Neni 1, i ligjit nr. 10221, datë 04.02.2010 ‘Për Mbrojtjen nga Diskriminimi’, i ndryshuar citon se: “Ky ligj rregullon zbatimin dhe respektimin e parimit të barazisë në lidhje me .....ose me çdo shkak tjetër.”

⁷ Neni 14, I KEDNJ-së: “Gëzimi i të drejtave dhe i lirive të përcaktuara në këtë Konventë duhet të sigurohet, pa asnjë dallim të bazuar në shkaqe të tilla si seksi, raca, ngjyra, gjuha, feja, mendimet politike ose çdo mendim tjetër, origjina kombëtare ose shoqërore, përkatësia në një minoritet kombëtar, pasuria, lindja ose çdo status tjetër”.

Referuar kësaj praktike, GJEDNJ-ja ka mbajtur qëndrimin se diferencat që kanë si bazë ose për arsye një karakteristikë personale, që e bën të dallueshme një person ose grup personash nga të tjerët, janë të lidhura me nenin 14 të Konventës dhe me këtë interpretim ajo ka përcaktuar statuse të tjera që nuk janë përcaktuar në mënyrë të drejtpërdrejtë nga neni 14, i Konventës. I njëjti arsyetim mund të na shërbejë edhe në rastin e vlerësimit të shprehjes “*me çdo shkak tjetër*”, të parashikuar në nenin 1 të ligjit 10221/2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, të ndryshuar.

Në çështjen Clift kundër Mbretërisë së Bashkuar (paragrafi 60) GJEDNJ-ja është shprehur se: “*Pyetja nëse ekziston një ndryshim në trajtim bazuar në një karakteristikë personale ose të identifikueshme, në çdo rast është një çështje që duhet vlerësuar duke marrë parasysh të gjitha rrethanat e çështjes dhe duke pasur parasysh se qëllimi i Konventës është të garantojë jo të drejta që janë teorike ose jo reale, por të drejta që janë praktike dhe efektive*”.

Diskriminimi⁸ karakterizohet nga trajtimi i diferencuar, pra duhet të demonstron se “viktima” e pretenduar është trajtuar në mënyrë më pak të favorshme, pikërisht për shkak të një karakteristike të tij që përfshihet në “shkakun e mbrojtur”, të cilën ankuesi nuk arriti ta provonte e dokumentonte se e posedon atë.

Duke mbajtur në konsideratë standardet dhe parashikimet e mësipërme ligjore, Komisioneri vlerëson se, ankuesi ka ngritur pretendime për trajtim të padrejtë e të pafavorshëm nga ana e subjekteve kundër të cilëve ka paraqitur ankesën pranë KMD-së, Drejtorisë së Përgjithshme të Policisë së Shtetit dhe Komisionit për ngritjen në gradën “Komisar”, duke cituar se diskriminohet për “çdo shkak tjetër”.

Së pari, sa i takon pretendimit të ankuesit për diskriminim për “çdo shkak tjetër”, i pa dokumentuar dhe i paprovuar, Komisioneri vlerëson se nuk qëndron, pasi ai nuk është “shkaku” në vetvete. Për rrjedhojë duhet shpjeguar, provuar e faktuar prej tij se e mbart atë.

Së dyti, lidhur me shpjegimin e ankuesit se tek ky shkak, ai referon faktin se skualifikimi nga konkurimi për ngritjen në gradë, “*për arsye të refuzimit apo pajisjes me certifikatë sigurie nuk është një parashikim ligjor i parashikuar në ligjin “Për Policinë e Shtetit” apo Rregulloren për Policinë e Shtetit,*” Komisioneri vlerëson se, nuk plotëson elementët e nevojshëm të kërkuar për përcaktimin e justifikimit e “shkakut” sipas LMD-së.

---

⁸ “Diskriminimi” përkufizohet nga ligji “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, i ndryshuar, në nenin 3, pika 1, si: çdo dallim, përjashtim, kufizim ose preferencë, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji, që ka si qëllim ose pasojë pengesën ose bërjen të pamundur të ushtrimit në të njëjtën mënyrë me të tjerët, të të drejtave e lirive themelore të njohura me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, me aktet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, si dhe nga ligjet në fuqi.

Në kuptim të LMD-së, “Shkak i mbrojtur është një karakteristikë e identifikueshme, objektive apo personale, ose “status”, nga të cilat individët ose grupet e individëve janë të dallueshëm nga njëri-tjetri.⁹”.

Lidhur me sa më lart, Komisioneri vëren se, arsyetimi i përdorur nga ankuesi lidhur me faktin se skualifikimi nga konkurimi për ngritjen në gradë, për arsye të refuzimit apo pajisjes me certifikatë sigurie nuk është një parashikim ligjor i parashikuar në ligjin “Për Policinë e Shtetit” apo Rregulloren për Policinë e Shtetit, nuk lidhen me cilësitë e karakteristikat e identifikueshme të ankuesit në kontekst të shkakut të mbrojtur sipas LMD-së.

Sa më sipër, Komisioneri vlerëson se, pretendimi i ankuesit për diskriminim për “çdo shkak tjetër”, sipas kuptimit të LMD-së, nuk rezulton i provuar bazuar në provat e depozituara prej tij.

Pala ankuese nuk parashtron e argumenton bindshëm me fakte e prova, se mbart shkakun e pretenduar, mbi të cilin të mund të vijohej me hetimin e ankesës, nëse ai është trajtuar në mënyrë të padrejtë apo të diferencuar nga ana e Drejtorisë së Përgjithshme të Policisë së Shtetit dhe Komisionit për ngritjen në gradën “Komisar”, krahasuar me persona të tjerë të cilët ndodhen në të njëjtat kushte me to, trajtim i cili të jetë motivuar pikërisht nga “çdo shak tjetër”, i provuar prej tij.

Bazuar në përkufizimin që ligji i bën diskriminimit, jo çdo sjellje e kundërshtuar për paligjshmëri, është një sjellje diskriminuese. Një sjellje diskriminuese në çdo rast është një sjellje e paligjshme, por jo çdo sjellje e paligjshme konsiderohet diskriminuese.

Për sa më sipër, referuar nenit 33/4/ç, të ligjit nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, i cili citon se: “4. Ankesa nuk pranohet nëse: .....ç) .....nuk ka informacion të mjaftueshëm për të bërë të mundur një hetim”, ankesa nuk mund të pranohet dhe për rrjedhojë nuk mund t’i nënshtrohet procedurave të mëtejshme të parashikuara në ligj për shqyrtimin e saj.

PËR KËTO ARSYE:

Mbështetur në nenin 21/1, nenin 32, pika 1/a, si dhe nenin 33, pikat 1, 4/ç, të ligjit nr.10 221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

V E N D O S I :

1. Mospranimin e ankesës së subjektit ankues A. D., pasi nuk plotësohen kriteret përkatëse të parashikuara nga ligji nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, i ndryshuar.

---

⁹ <https://www.kmd.al/shkaqet-e-diskriminimit/>

2. Kundër këtij vendimi lejohet ankim në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, brenda 45 ditëve nga marrja dijeni e këtij vendimi.

KOMISIONERI

Robert GAJDA

(Shkaku: Çdo shkak tjetër)

(Fusha: Punësim)